

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 23. Nicephorus in Bello felix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

quod Saraceni anno octingentesimo nonagesimo primo in suam potestatem redegerant, gesta omnia usque ad Concilium Romanum, in quo Joannes Papa XII. anno nongentesimo sexagesimo tertio depositus, prosequitur. Stilus & scribendi ratio plus ingenii & eruditionis, quam maturi judicii produnt. Se linguæ Græcæ gnarum fuisse pueriliter ostentat. Prosa scribens, non nunquam ipsius contextus verba in carmen concinnat. Ubique immodicus alios cavillatur, aliis favet & assentatur. Sæpe non facetus modo est, sed etiam postposito pudore scurra, ut cum querelas mulieris Græcæ adversus Theobaldum Marchionem Spoletanum, & Willam Bosonis uxorem captam refert. Modestius plane Diaconum Historiam texentem Episcopo dedicatam scribere oportuisset. In Libello de Legatione sua eodem utitur Stilo; atque de duobus solum hisce Scriptis satis constat, quod ex Luitprandi calamo fluxerint.

§. XXIII.

Nicephorus in bello felix.

Nicephorus Imperator post Luitprandi Legationem non plus mensibus circiter octodecim superstes fuit, qui Disciplina militari exercitatus Musulmannorum vires jam ipse militans, jam missis

G g 5 in

Sæculum X.
A. C. 968.*Sup. l. IV.*

§. 16.

n. 7.

Lib. IV. hist.

c. 4. & 5.

*Post. Theo.*p. 30. *Cedd.*

p. 643.

Sæculum X. in hostes Ducibus suis sæpe acciderat.
A. C. 968. Priusquam ad Imperium eveheretur,
 regnante Romano Juniore, Cretam In-
 sulam, & Candiam civitatem, quam In-
 fideles illius regni Caput esse voluerant,
 felicibus armis denuo sibi vindicavit.
 Anno Regni sui secundo, mense Julio, In-
 dictione septima, seu anno nongentesi-
 mo sexagesimo quarto, in Ciliciam cum
 exercitu profectus, Anazarbe, Roffa, &
 Adana, rursusque Mopsuestia & Tarso,
 expugnatis, devictarum urbium portas
 Constantinopolim in triumphum attu-
 lit. Cruces quoque superiore tempore
 Romanis prælio profligatis ablatas retu-
 lit, iisque Ecclesiam S. Sophiae decora-
 vit. Eodem anno nongentesimo sexa-
 gesimo quarto Romani * Cypro Insu-
 la, Duce Niceta Patricio, depulsis Sa-
 racenis potiti sunt. Anno sequente
 nongentesimo sexagesimo quinto, Regni
 sui tertio, Nicephorus Imperator ducto
 in Syriam exercitu, cum urbem Antio-
 chiam facili negotio ad deditiorem com-
 pellere posset, noluit, quod nescio quis
 vaticinium in populum sparsisset, instare
 ultima Imperatoris fata, si Antiochiam
 caperet. Vulgare enim Græcorum vi-
 tium erat, hujusmodi naniis fidem su-
 perstitiose adhibere. Permultis tamen
 regionibus in Syria & Phœnicia sibi sub-
 jectis, pervadens usque ad montem Li-
 banum,

* Græci.

banum, Laodiceam & Aleppum subegit, Sæculum X.
 atque Tripolim & Damafum tributa com- A. C. 968.
 portare coegit. Tum præsidio, in monte Tauro relicto; Patricium Michalem Burzenum præfecit, cum mandatis; Antiochiam laxius milite cingeret, sed muros non aggredereetur. At non impetrauit a femetipfo Patricius, ut occasionem fe fe opportuniffime offerentem e manibus elabi pateretur, urbemque Antiochenam occupavit. Saraceni tot cladi- bus in furorem acti Christophorum Patriarcham Antiochenum perimunt, Joannem Patriarcham Jerofolymitanum vivum concremant, quod crederent, ipfo auctore Nicephorum in eos bellum moviffe. Magnificæ Ecclefiæ S. Sepulchri quoque ignem subjecerunt.

At Nicephorus Imperator, cum Michæli Patricio, capta Antiochia, gratias *Cedr. p. 661.*
 referre debuiffet, contumeliofe habitum, & munere militari privatum, domi fuæ federe juffit; quæ injuria viro de Republica bene merito illata Græcorum animos ad feditionem excitavit. Erant vero plures odii publici cauſæ, fed illas ſolum memorabo, quæ ad inſtituti mei rationem pertinent. Penſiones ab Imperatoribus Ecclefiis & hoſpitiis conceſſas Nicephorus denegavit, & legem edidit, qua Bona immobilia impoſterum acquirere prohibebantur, obtendens, Epifco-
 pos

Sæculum X. A. C. 968. pos patrimonium pauperum dissipare, & fundos & alendum militem deesse. Multo magis animos jam ante commotos accendit lex lata, cui non nulli Episcopi, ut Imperatori adularentur, subscripserant, ne ullus Episcopus absque Nicephori mandato eligeretur, vel ordinaretur. Quocunque Episcopo defuncto Imperator mittebat Mandatarium, qui expensis pro curando funere constitutis, reliqua in Principis ærarium conferebat. Milites in bello occisos, lege edita, martyres proclamari volebat, atque Episcopos & Patriarcham ad consentiendum compellere parabat; verum obstitit quorundam Episcoporum constantia, S. Basilii Canonem afferentium, quo suadetur militibus, hostium suorum in bello interfecto, annis tribus a Sacra Communionem abstinere.

*Basil. ad
Amphil. c.
13. Sup. l.
XVII. §. 14.*

§. XXIV.

Nicephorus interficitur. Joannes Zimisces Imperator.

Tandem cum Theophania Imperatrix invisum conjugem diutius ferre non posset, Joannem Zimisces virum bello clarum, qui olim præfectus Palatio Saracenos pluribus pugnis profigaverat, advocat. Ei Nicephorus, quod fidem fortissimi Ducis suspectam crederet, illa dignitate exuto proprias ditaciones pro carcere